

ใบงานที่ ๐๗
ตอบคำถาม

คำชี้แจง ตอบคำถามจากเรื่อง เจ้าจิวลิ่งน้อย

๑. ทำไมเจ้าจิวจึงตัวอ้วนกลม ไม่แข็งแรง

.....

.....

๒. ลูกช้างแผดเสียงร้องแปร้น ๆ เพื่ออะไร

.....

.....

๓. เจ้าจิวมีร่างกายแข็งแรงขึ้น เพราะเหตุใด

.....

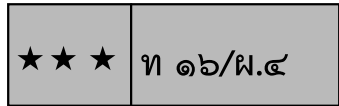
.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

★ ★ ★	ท ๑๖/ผ.๔
-------	----------

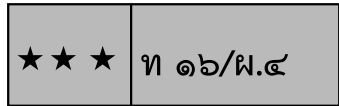
ตั้งแต่นั้นมาเจ้าจิวก็ปรับตัวเปลี่ยนนิสัยไปในทางที่ดีช่วยพ่อแม่และ
เจ้าจ้อพี่ทำงานทุกอย่างพอมีเวลาว่างก็ชวนเจ้าจ้อพี่ไปออกกำลังกายกับ
เพื่อนๆ นับตั้งแต่นั้นมาครอบครัวลึงก็อยู่กันอย่างมีความสุข และมี
สุขภาพแข็งแรง

โครงการสื่อ ๖๐ พรรษา
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี

แต่พ่อลึงบอกว่า “ลูกจะต้องไปตามลำพังไม่ให้พาใครไปด้วยนี่เป็นคำสั่งของเสือใหญ่เจ้าป่า”

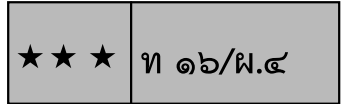
“นี่ถ้าเสือใหญ่กินเราแล้วเราจะทำอะไรไม่ได้กลับมาบ้านหาพ่อแม่และพี่เป็นแน่” จ้าจิวคิดและนึกหวาดกลัวไปต่างๆนาๆ จ้าจิวเดินร้องให้ไปตามลำพังจนถึงถ้ำเสือ ยิ่งเห็นเสือตัวใหญ่ท่าทางดุร้ายเจ้าจิวยิ่งกลัว เสือพูดกับเจ้าจิวด้วยเสียงอันดังว่า “ข้าได้ยินชื่อเสียงของเจ้ามานานแล้วเรื่องชี้เกียจเอาแต่กินกับนอนนี่เองเจ้าจึงตัวอ้วนกลมขนาดนี้” “เนื้อเจ้าคงหวานดีนะข้าอยากกินเจ้าเสียแล้วสิ” เจ้าจิวได้ยินดังนั้นก็ร้องไห้โฮพูดว่า “ท่านเจ้าป่าโปรดเมตตาข้าเถิดอย่ากินข้าเลย ถ้าข้าตายพ่อแม่พี่ชายข้าคงจะเสียใจมากพวกเขารักข้ามาก” “เจ้าเป็นลิงเล็กที่ชี้เกียจขนาดนี้พวกเขายังรักเจ้าอีกหรือ” เสือถามเจ้าจิวร้องไห้เสียงดัง “ใช่พวกเขารักข้ามากจริงๆ ที่ข้าชี้เกียจนินัยไม่ดีท่านเจ้าป่าข้าสัญญาว่าต่อจากนี้ไปข้าจะไม่ชี้เกียจจะช่วยพ่อแม่พี่ทำงานและรู้จักออกกำลังกายได้โปรดอย่ากินข้าเลยนะ” เสือได้ฟังเจ้าจิวร้องขอจึงบอกว่า “เออละๆ เป็นอันว่าตกลงข้าให้โอกาสเจ้ากลับไปปฏิบัติตัวเสียใหม่ เจ้าต้องทำตามสัญญาแต่ถ้าวันใดเจ้าทำตัวไม่ดีอีก ข้าจะจับเจ้ากินทันที คำคำของข้าให้ดี ตกลงเจ้าจำไว้นะ ไปเจ้ากลับไปได้แล้ว”

หลังจากนั้นมาเจ้าจิวก็ประพฤติปฏิบัติตัวใหม่โดยทำตามคำสอนของลุงข้างเป็นอย่างดี เขาช่วยพ่อแม่ทำงานทุกอย่างและไปออกกำลังกายกับเจ้าจ้อพี่ทุกวัน

เจ้าจิวประพฤติปฏิบัติตามที่ลุงข้างสอนได้ไม่นาน ก็ทำตัวแบบเดิมที่เคยทำโดยเห็นว่าลุงข้างไม่ค่อยมาบ้านตนอีกความกลัวก็ค่อยๆ หายไป แต่คราวนี้เจ้าจิวกินจุมากกว่าเดิมและแถมนอนทั้งวัน พ่อแม่ถึงก็กลุ้มใจมากเป็นทุกข์ไม่รู้จะแก้นิสัยเจ้าจิวอย่างไร ได้แต่ไประบายความทุกข์นี้ให้เพื่อนสัตว์ต่างๆ ฟังจนเรื่องราวนี้ได้ไปถึงหูเสือใหญ่ เสือจึงสั่งให้พ่อแม่ลิงไปพบที่ถ้ำ พ่อแม่ลิงตกใจก็รีบไปพบเสือด้วยความหวาดกลัว เสือยิ้มอย่างใจดีและพูดด้วยเมตตาว่า “เจ้าทั้งสองไม่ต้องกลัวเราหรอกที่เรียกให้เจ้ามาพบนี่เพราะอยากรู้เรื่องเจ้าจิวเท่านั้น” พ่อแม่ลิงทั้งสองเล่าเรื่องให้ฟังจนจบเสือจึงพูดว่า “เอาละเจ้าทั้งสองไม่ต้องทุกข์ใจข้าจะดัดนิสัยขี้เกียจเจ้าจิวให้เอง พรุ่งนี้ให้มาพบข้าที่นี่ตามลำพังนะ”

วันรุ่งขึ้น แม่ลิงปลุกเจ้าจิวแต่เช้า ปลุกอย่างไรเจ้าจิวก็ไม่ตื่น เจ้าจ้อมาช่วยปลุกเขย่าตัวแรงๆ ก็ยังไม่ยอมตื่น กระทั่งพ่อลิงจึงพูดใส่หูเจ้าจิวว่า “เสือใหญ่เจ้าป่าต้องการให้เจ้าจิวไปพบ” เจ้าจิวตกใจมาก ลืมตารีบถามพ่อว่า “ท่านเสือมีธุระอะไรกับฉัน” พ่อลิงตอบ “พ่อก็ไม่รู้มีเรื่องอะไรแกร็บไปเถอะปานนี้ท่านคงคอยเจ้านานแล้ว” เจ้าจิวรู้ว่าเสือใหญ่เจ้าป่าดุร้ายมากจึงอ่อนวอนให้พ่อแม่และเจ้าจ้อไปด้วยกัน

“ดีเหมือนกันลุงข้างคงจะช่วยให้เราได้ล่ะ” พ่อลิงเห็นด้วย “ดีจัง
งั้นเรารีบไปกันเถอะ” แม่ลิงพูดจบก็พากันเดินทางไปพบลุงข้าง

พ่อลิงเมื่อพบลุงข้างก็ขอร้องให้ลุงข้างมาอบรมสั่งสอนตักเตือนเจ้า
จิวให้มีนิสัยและพฤติกรรมขยันมีความรับผิดชอบรู้หน้าที่ดีขึ้น ลุงข้าง
สงสารพ่อแม่ลิงจึงรับปากจะมาช่วยสั่งสอนเจ้าจิว “เอาตกลงอย่างนี้
ก็แล้วกัน วันพรุ่งนี้ฉันจะไปตักเตือนเจ้าจิวให้เอง” พ่อแม่ลิงดีใจมากต่าง
ขอบคุณลุงข้างที่รับปากจะช่วย ลุงข้างจึงบอกว่า “ไม่เป็นไรๆ เราตนเอง
และอยู่ในป่าเดียวกันมีอะไรก็ต้องช่วยเหลือกัน” พ่อแม่ลิงจึงลาลุงข้าง
กลับด้วยความดีใจ

เช้าวันรุ่งขึ้นลุงข้างมาที่บ้านลิง พ่อแม่ลิงและเจ้าจิวออกมาต้อนรับ
ลุงข้างชมเจ้าจิวว่าเป็นลิงที่น่ารักรูปร่างสมบูรณ์แข็งแรงว่องไว เจ้าจิว
ได้ยินดังนั้นก็ดีใจยิ้มอย่างมีความสุข ลุงข้างไม่เห็นเจ้าจิวจึงถามว่า “อ้าว
แล้วนี่เจ้าจิวอยู่ที่ไหนเล่า” เจ้าจิวตอบ “เจ้าจิวยังนอนหลับอยู่ในห้อง”
ลุงข้างจึงขอเข้าไปดูเจ้าจิวที่นอนอยู่และปลุกเจ้าจิวหลายครั้ง เจ้าจิวก็
ไม่ยอมตื่น ลุงข้างจึงแผดเสียงร้องดังแปรันๆ ทำให้เจ้าจิวตกใจตื่นและ
เห็นข้างตัวใหญ่ยืนจ้องอยู่ใกล้ๆ ก็ตกใจกลัวแทบเป็นลม ลุงข้างถาม
เจ้าจิวด้วยเสียงดังมากกว่า “เจ้านี้นอนตื่นสายทุกวันเลยรี” เจ้าจิวตอบ
“ครับ” ด้วยเสียงสั่นหวาดกลัว “ฉันเห็นพ่อแม่พี่ชายเธอออกทำงาน
แต่เช้าทุกวัน แต่เธอกลับมานอนหลับอย่างสบายอยู่บนเตียงนี่ แบบนี้
เป็นตัวอย่างถึงไม่ดีไม่น่ารักเลยนะ” “เจ้านี้กินกับนอนดูตัวเจ้าซิอ้วนกลม
เกินไปไม่รู้จักออกกำลังกายรักษาสุขภาพเลยนะเจ้าจิว”

นิทาน เรื่อง เจ้าจิวลิ่งน้อย

ในป่าแห่งหนึ่งที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยอาหารสำหรับสัตว์ป่าน้อยใหญ่มากมาย และสัตว์ป่าเหล่านั้นก็มาอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก เช่น เสือ ช้าง กระต่าย สิงโต เก้ง กวาง งูและนกนานาชนิด รวมทั้งลิงครอบครัวนี้มีพ่อลิง แม่ลิง และลูกลิงอีกสองตัว ลูกลิงตัวพี่มีชื่อว่า เจ้าจ้อ ส่วนตัวน้องชื่อว่า เจ้าจิว

เจ้าจ้อและเจ้าจิวจะมีนิสัยที่แตกต่างกันมาก เจ้าจ้อตัวพี่เป็นลิงที่ช่วยพ่อแม่ทำงานบ้านทุกวัน ถ้ามีเวลาว่างก็จะไปออกกำลังกายกับพวกเพื่อนๆ จึงทำให้เจ้าจ้อเป็นลิงที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ซึ่งต่างจากเจ้าจิวตัวน้องมีนิสัยชอบกินขี้เกี๋ยงและนอนทุกๆ วันไม่เคยออกกำลังกายและช่วยพ่อแม่ทำงานเลย เจ้าจิวจึงเป็นลิงที่อ้วนกลมปวยป่อย พ่อแม่และเจ้าจ้อจะคอยสั่งสอนตักเตือนให้รู้จักทำงานและไปออกกำลังกายบ้าง เจ้าจิวก็ไม่เชื่อฟังและไม่ปฏิบัติตามที่ได้รับการอบรม จึงทำให้พ่อแม่ลิงกลุ่มใจมากเพราะความรักลูกเห็นความประพฤติของเจ้าจิวไม่เป็นดังที่อบรมสั่งสอน จึงปรึกษากันหาวิธีที่จะแก้ไขปรับปรุงความประพฤติและนิสัยของเจ้าจิว “เราจะแก้ไขพฤติกรรมเจ้าจิวกันอย่างไรดีละแม่ คือถ้าเราขึ้นไปลอยไปแบบนี้เจ้าจิวคงทำงานไม่เป็นหากินเองไม่ได้ และแถมยังกินกับนอนจนตัวอ้วนมากๆ เดินไปไหนลำบากแน่ๆ” พ่อลิงคุยกับแม่ลิง “ก็นั่นสิพ่อเราไปหาลุงช้างปรึกษาเค้าดูเผื่อลุงช้างตัวใหญ่เจ้าจิวจะเกรงขามและเชื่อฟังลุงช้างบ้างนะ” แม่ลิงให้ความเห็น